Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Syvende Afdeling)

27. april 2022*

»Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – restriktion vedrørende indrejse på medlemsstaternes område – opretholdelse af sagsøgerens navn på listerne over omfattede personer – bevis for grundlaget for opførelsen og opretholdelsen på listerne – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat«

I sag T-108/21,

Ferdinand Ilunga Luyoyo, Kinshasa (Den Demokratiske Republik Congo), ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved M.-C. Cadilhac og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

RETTEN (Syvende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, R. da Silva Passos (refererende dommer), og dommerne I. Reine og L. Truchot,

justitssekretær: E. Coulon,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og under henvisning til, at ingen af parterne har anmodet om afholdelse af et retsmøde inden for fristen på tre uger efter, at det er forkyndt, at retsforhandlingernes skriftlige del er afsluttet, og at Retten i henhold til artikel 106, stk. 3, i Rettens procesreglement har besluttet at træffe afgørelse, uden at retsforhandlingerne omfatter en mundtlig del,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Dom

1 Med sit søgsmål, der er støttet på artikel 263 TEUF, har sagsøgeren, Ferdinand Ilunga Luyoyo, nedlagt påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2020/2033 af 10. december 2020 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2020, L 419, s. 30), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/2021 af 10. december 2020 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2020, L 419, s. 5) (herefter samlet »de anfægtede retsakter«), for så vidt som disse retsakter vedrører ham.

Tvistens baggrund

Sammenhængen for de restriktive foranstaltninger

2 Sagsøgeren er statsborger i Den Demokratiske Republik Congo og har i det congolesiske nationale politi (PNC) varetaget funktionen som øverstbefalende for Légion Nationale d'Intervention (LNI) og derefter som øverstbefalende for den enhed, som har ansvaret for beskyttelse af institutioner og højtstående embedsmænd (UPIHP).

3 Den foreliggende sag er anlagt i forbindelse med de restriktive foranstaltninger, som Rådet for Den Europæiske Union har pålagt med henblik på opbygning af en varig fred i Den Demokratiske Republik Congo og for at lægge pres på personer og enheder, der bryder våbenembargoen over for denne stat.

Foranstaltninger vedtaget selvstændigt af Unionen

4 Den 18. juli 2005 vedtog Rådet på grundlag af artikel 60 EF, 301 EF og 308 EF forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2005, L 193, s. 1).

5 Den 20. december 2010 vedtog Rådet på grundlag af artikel 29 TEU afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo og om ophævelse af fælles holdning 2008/369/FUSP (EUT 2010, L 336, s. 30).

6 Den 17. oktober 2016 vedtog Rådet konklusioner, hvoraf det for det første fremgår, at Rådet gjorde opmærksom på Den Europæiske Unions dybe bekymring over situationen i Den Demokratiske Republik Congo, som var blevet yderligere forværret af »de ekstremt voldelige handlinger, der [havde fundet] sted den 19. og 20. september 2016, navnlig i Kinshasa [(Den Demokratiske Republik Congo)]«, og henviste til, »at det primære ansvar for afholdelsen af valg [lå] hos [Den Demokratiske Republik Congos] myndigheder«. Rådet anførte dernæst, at Den Demokratiske Republik Congos regering for at skabe et gunstigt klima for dialogen og valgene burde give et klart tilsagn om at sikre overholdelse af menneskerettighederne og retsstatsprincippet og bringe enhver instrumentalisering af retsvæsenet til ophør. Rådet anførte endvidere, at Unionen opfordrede til løsladelse af alle politiske fanger, til, at der blev sat en stopper for politisk begrundede retsforfølgelser af oppositionen og civilsamfundet, samt til rehabilitation af ofre for politiske domme, inden det præciserede, at forbuddet mod fredelige demonstrationer samt intimidering og chikane af oppositionen, civilsamfundet og medierne ikke gjorde det muligt at

forberede en fredelig og demokratisk overgang. Endelig gav Rådet udtryk for, at »[Unionen] vil[le] anvende alle de midler, det ha[vde] til rådighed, herunder brugen af individuelle restriktive foranstaltninger over for dem, der [va]r ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, tilskynde[de] til vold eller forhindre[de] en konsensusorienteret og fredelig løsning på krisen, der respektere[de] det congolesiske folks ønske om at vælge sine repræsentanter«.

7 Den 12. december 2016 vedtog Rådet på grundlag af artikel 29 TEU afgørelse (FUSP) 2016/2231 om ændring af afgørelse 2010/788 (EUT 2016, L 336 I, s. 7).

8 Samme dag vedtog Rådet på grundlag af artikel 215 TEUF forordning (EU) 2016/2230 om ændring af forordning nr. 1183/2005 (EUT 2016, L 336 I, s. 1).

9 Anden til fjerde betragtning til afgørelse 2016/2231 gengiver de konklusioner, som Rådet vedtog den 17. oktober 2016, således som de er gengivet i præmis 6 ovenfor.

10 Den 6. marts 2017 vedtog Rådet konklusioner, hvori det indledningsvis gav udtryk for Unionens bekymringer med hensyn til den politiske situation i Den Demokratiske Republik Congo som følge bl.a. af sikkerhedssituationen i flere af landets regioner, hvor en overdreven magtanvendelse fandt sted. Dernæst præciserede Rådet efter at have fordømt de alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, at bekæmpelsen af straffrihed udgjorde en nødvendig betingelse for en fredelig overgang og en varig stabilisering af landet. Endelig anførte Rådet, at Unionen beklagede voldsudbruddene i de tre Kasaiprovinser og i Kongo Central (Den Demokratiske Republik Congo) og var bekymret over oplysningerne om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære ret begået af lokale militser i Kasaiprovinserne, navnlig rekrutteringen og den ulovlige brug af børnesoldater samt drabene på civile begået af medlemmer af Den Demokratiske Republik Congos sikkerhedsstyrker, der kunne have udgjort krigsforbrydelser i henhold til folkeretten.

11 Den 29. maj 2017 vedtog Rådet på grundlag bl.a. af artikel 31, stk. 2, TEU og artikel 6, stk. 2, i afgørelse 2010/788 gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2017/905 om gennemførelse af afgørelse 2010/788 (EUT 2017, L 138 I, s. 6). Samme dag vedtog Rådet gennemførelsesforordning (EU) 2017/904 om gennemførelse af artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 1183/2005 (EUT 2017, L 138 I, s. 1).

Kriterier anvendt med henblik på at vedtage de restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo

12 Artikel 3, stk. 2, i afgørelse 2010/788, som ændret ved afgørelse 2016/2231, bestemmer følgende:

»Restriktive foranstaltninger som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, indføres over for personer og enheder, der

a) forhindrer en mindelig og fredelig løsning med henblik på valg i Den Demokratiske Republik Congo, herunder gennem voldshandlinger, undertrykkelse og tilskyndelse til vold eller ved at undergrave retsstatsprincippet

b) er involveret i planlægning, ledelse eller udførelse af handlinger, der udgør alvorlige krænkelser eller overtrædelser af menneskerettighederne i Den Demokratiske Republik Congo

c) har tilknytning til dem, der er omhandlet i litra a) og b),

jf. listen i bilag II.«

13 Artikel 4, stk. 1, i afgørelse 2010/788, som ændret ved afgørelse 2016/2231, fastsætter, at »[m]edlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at hindre indrejse i eller transit gennem deres område for de personer, der er omhandlet i artikel 3«.

14 Artikel 5, stk. 1 og 2, i afgørelse 2010/788, som ændret ved afgørelse 2016/2231, har følgende ordlyd:

»1. Alle pengemidler, andre finansielle aktiver og økonomiske ressourcer, der direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af de personer eller enheder, som er omhandlet i artikel 3, eller som indehaves af enheder, der direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af dem eller af personer eller enheder, der handler på deres vegne eller efter deres anvisninger, og som er identificeret i bilag I og II, indefryses.

2. Ingen midler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de personer eller enheder, der er omhandlet i stk. 1.«

15 Hvad angår forordning nr. 1183/2005 bestemmer artikel 2b, stk. 1, i denne forordning, som ændret ved forordning 2016/2230, følgende:

»Bilag Ia indeholder de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som af Rådet er opført på listen af en af følgende grunde:

a) at hindre en mindelig og fredelig løsning med hensyn til valgene i [Den Demokratiske Republik Congo], herunder ved voldelige handlinger, undertrykkelse eller tilskyndelse til vold, eller at ved at undergrave retsstatsprincippet

b) at planlægge, lede eller udføre handlinger, der udgør alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i [Den Demokratiske Republik Congo]

c) at have tilknytning til de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i litra a) og b).«

16 Artikel 2 i forordning nr. 1183/2005, som ændret ved forordning 2016/2230, fastsætter følgende:

»1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres, enten direkte eller indirekte, af en fysisk eller juridisk person, enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag I eller Ia, herunder af en tredjemand, som handler på deres vegne eller efter deres anvisning, indefryses.

2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listerne i bilag I eller Ia.«

Den oprindelige varighed af anvendelsen af de restriktive foranstaltninger

17 Det fremgår af artikel 9, stk. 2, i afgørelse 2010/788, som ændret ved afgørelse 2016/2231, at »[d]e foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, anvendes indtil den 12. december 2017«, og at de »om nødvendigt [kan] forlænges eller ændres, hvis Rådet skønner, at deres mål ikke er nået«.

Den oprindelige opførelse af sagsøgerens navn på listerne over de personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger

18 Ved afgørelse 2016/2231 og ved forordning 2016/2230 blev sagsøgerens navn opført på de i bilag II til afgørelse 2010/788 og i bilag Ia til forordning nr. 1183/2005 indeholdte lister over de personer og enheder, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger (herefter samlet »de omtvistede lister«).

19 Rådet angav følgende begrundelse for den nævnte opførelse:

»Som øverstbefalende for oprørsbekæmpelsesenheden [LNI] i [PNC] var Ferdinand Ilunga Luyoyo ansvarlig for overdreven brug af magt og voldelig undertrykkelse i september 2016 i Kinshasa. I denne egenskab var Ferdinand Ilunga Luyoyo således involveret i planlægning, ledelse eller udførelse af handlinger, der udgør alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i [Den Demokratiske Republik Congo].«

20 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. marts 2017 anlagde sagsøgeren et søgsmål, der blev registreret under sagsnummer T-143/17, med påstand i det væsentlige om annullation af forordning 2016/2230, for så vidt som denne retsakt vedrørte ham. Sagen blev slettet af Rettens register ved kendelse af 7. december 2018, Ilunga Luyoyo mod Rådet (T-143/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:987), efter at sagsøgeren havde hævet sagen.

De tre første forlængelser af de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren

21 Ved Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788 (EUT 2017, L 328, s. 19) blev de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren opretholdt med samme begrundelse indtil den 12. december 2018.

22 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 8. marts 2018 anlagde sagsøgeren et søgsmål, der blev registreret under sagsnummer T-166/18, til prøvelse af afgørelse 2017/2282, for så vidt som denne afgørelse vedrørte ham. Ved dom af 12. februar 2020, Ilunga Luyoyo mod Rådet (T-166/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:50), blev Rådet frifundet.

23 Den 10. december 2018 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2018/1940 om ændring af afgørelse 2010/788 (EUT 2018, L 314, s. 47) og gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 om gennemførelse af artikel 9 i forordning nr. 1183/2005 (EUT 2018, L 314, s. 1). Ved disse retsakter blev opførelsen af sagsøgerens navn på de omtvistede lister opretholdt indtil den 12. december 2019. Begrundelsen for opførelsen af sagsøgerens navn på de omtvistede lister var blevet ajourført for at tilføje angivelsen om, at »[i] juli 2017 [var] Ferdinand Ilunga Luyoyo [blevet] udnævnt til øverstbefalende for PNC-enheden [UPIHP]«.

24 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 20. februar 2019 anlagde sagsøgeren et søgsmål, der blev registreret under sagsnummer T-124/19, til prøvelse af afgørelse 2018/1940 og gennemførelsesforordning 2018/1931, for så vidt som disse retsakter vedrørte ham. Ved dom af 3. februar 2021, Ilunga Luyoyo mod Rådet (T-124/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:63), blev Rådet frifundet.

25 Den 9. december 2019 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2019/2109 om ændring af afgørelse 2010/788 (EUT 2019, L 318, s. 134) og gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 om gennemførelse af artikel 9 i forordning nr. 1183/2005 (EUT 2019, L 318, s. 1). Ved disse retsakter blev opførelsen af sagsøgerens navn på de omtvistede lister opretholdt indtil den 12. december 2020. Rådet ajourførte heri begrundelsen for denne opførelse, idet Rådet efter henvisningen til hans funktion som øverstbefalende for UPIHP tilføjede angivelsen om, at han »[p]å grund af sin rolle [havde] ansvaret for de seneste krænkelser af menneskerettighederne begået af PNC«.

26 Ved skrivelse af 10. december 2019 meddelte Rådet sagsøgeren afgørelse 2019/2109 og præciserede, at såfremt han ønskede at fremsætte nye bemærkninger, skulle disse fremsendes inden den 1. september 2020.

27 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 19. februar 2020 anlagde sagsøgeren et søgsmål, der blev registreret under sagsnummer T-101/20, til prøvelse af afgørelse 2019/2109 og gennemførelsesforordning 2019/2101, for så vidt som disse retsakter vedrørte ham. Ved dom af 15. september 2021, Ilunga Luyoyo mod Rådet (T-101/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:575), blev Rådet frifundet.

Fornyet gennemgang

28 Ved skrivelse af 4. juni 2020 indgav sagsøgerens advokater en anmodning til Rådet om aktindsigt og anmodede om udsættelse til den 1. oktober 2020 af fristen for indgivelse af oplysninger til støtte for en anmodning om fornyet gennemgang af opførelsen af hans navn på de omtvistede lister.

29 Ved skrivelse af 7. juli 2020 meddelte Rådet sagsøgerens advokater, at det imødekom deres anmodning om, at fristen for indgivelse af en anmodning om fornyet gennemgang blev udsat til den 1. oktober 2020.

30 Ved skrivelse af 23. juli 2020 fremsendte Rådet otte arbejdsdokumenter til sagsøgerens advokater.

31 Den 1. oktober 2020 tilstillede sagsøgerens advokater formelt Rådet en anmodning om fornyet gennemgang, hvori de bl.a. gjorde gældende, at Rådet havde anlagt et urigtigt skøn. I denne forbindelse anførte de, at sagsøgerens funktioner havde udviklet sig, eftersom han siden december 2019 ikke længere varetog nogen effektiv funktion i det congolesiske politi, skønt han havde bevaret sin rang af general og det dertil knyttede vederlag, og at han i 2020 ikke havde haft nogen funktion eller været involveret i nogen politisk, militær eller administrativ handling i Den Demokratiske Republik Congo, idet han som privatperson varetog hvervet som formand for Fédération congolaise de boxe (det congolesiske bokseforbund).

32 Som bilag til en skrivelse til sagsøgerens advokater af 30. oktober 2020 tilstillede Rådet dem fire arbejdsdokumenter vedrørende opførelsen af sagsøgerens navn på de omtvistede lister.

33 I skrivelsen af 30. oktober 2020 anførte Rådet, at disse oplysninger havde ført det til at overveje at ajourføre begrundelsen vedrørende sagsøgeren ved heri at præcisere, at han havde været øverstbefalende for UPIHP »indtil december 2019«, og ved heri at tilføje en angivelse om, at han »ha[vde] bevaret sin rang af general og […] fortsat [var] aktiv i offentligheden i [Den Demokratiske Republik Congo]«.

34 Rådet præciserede endvidere, at såfremt sagsøgeren ønskede at fremsætte nye bemærkninger, skulle disse fremsendes inden den 20. november 2020.

35 Ved skrivelse af 20. november 2020 fremsendt til Rådet fremsatte sagsøgerens advokater deres bemærkninger til de ovenfor i præmis 32 nævnte dokumenter, idet de gjorde gældende, at ingen af disse dokumenter begrundede en forlængelse af de omhandlede foranstaltninger. De anførte navnlig, at selv om en af de oplysninger, som Rådet havde fremlagt som bilag til sin skrivelse af 30. oktober 2020, henviste til sagsøgerens nye funktion som formand for det congolesiske bokseforbund, bestred de, hvorvidt denne begrundelse kunne danne grundlag for at begrunde den ajourførte opretholdelse af opførelsen af hans navn på de omtvistede lister.

Den fjerde forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren

36 Den 10. december 2020 vedtog Rådet de anfægtede retsakter, hvorved opførelsen af sagsøgerens navn på de omtvistede lister blev opretholdt indtil den 12. december 2021, idet begrundelsen for opførelsen nu har følgende ordlyd:

»Som øverstbefalende for oprørsbekæmpelsesenheden [LNI] i [PNC] indtil 2017 og øverstbefalende for [UPIHP] i PNC […] indtil december 2019 var Ferdinand Ilunga Luyoyo ansvarlig for overdreven brug af magt og voldelig undertrykkelse i september 2016 i Kinshasa, og han har ansvaret for de efterfølgende krænkelser af menneskerettighederne begået af PNC.

Ferdinand Ilunga Luyoyo var således involveret i planlægning, ledelse eller udførelse af handlinger, der udgør alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i [Den Demokratiske Republik Congo].

Ferdinand Ilunga Luyoyo har bevaret sin rang af general og er fortsat aktiv i offentligheden i [Den Demokratiske Republik Congo].«

37 Ved skrivelse af 11. december 2020 meddelte Rådet sagsøgeren afgørelse 2020/2033, idet det erindrede om, at der fortsat forelå tilfælde af menneskerettighedskrænkelse.

38 I samme skrivelse præciserede Rådet, at sagsøgerens situation på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede retsakter begrundede opretholdelsen af hans navn på de omtvistede lister, for så vidt som han »som øverstbefalende for oprørsbekæmpelsesenheden i PNC indtil 2017 og øverstbefalende for [UPIHP] i PNC indtil december 2019 var […] ansvarlig for overdreven brug af magt og voldelig undertrykkelse i september 2016 i Kinshasa og [havde] ansvaret for de efterfølgende krænkelser af menneskerettighederne begået af PNC«, og at han, »[s]kønt han ikke længere bestred nogen stilling i PNC[,], ha[vde] bevaret sin rang af general og […] fortsat [var] aktiv i offentligheden i [Den Demokratiske Republik Congo], således som det fremg[ik] af de dokumenter, der [var blevet] fremsendt [til ham]«.

39 Rådet tilføjede, at såfremt sagsøgeren ønskede at fremsætte nye bemærkninger, skulle disse fremsendes inden den 1. september 2021.

Parternes påstande

40 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 19. februar 2021 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål. Han har nedlagt følgende påstande:

– De anfægtede retsakter annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører ham.

– Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

41 Rådet har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Subsidiært, såfremt de anfægtede retsakter annulleres, opretholdes virkningerne af afgørelse 2020/2033, »indtil den delvise annullation af gennemførelsesforordning 2020/2021 får virkning«.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

42 Sagsøgeren har til støtte for sin påstand om annullation af de anfægtede retsakter fremsat to anbringender, hvoraf det første vedrører en tilsidesættelse af retten til at blive hørt og det andet anlæggelsen af urigtige skøn. Retten finder, at det andet anbringende skal behandles først.

Det andet anbringende om urigtige skøn

43 For det første har sagsøgeren gjort gældende, at der blev anlagt et åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår sammenhængen for den fornyede gennemgang af den demokratiske og politiske situation i Den Demokratiske Republik Congo, som blev foretaget forud for forlængelsen af de restriktive foranstaltninger over for ham.

44 For det andet har sagsøgeren i det væsentlige bestridt grundlaget for de anfægtede retsakter, for så vidt som opførelsen af hans navn på de omtvistede lister er blevet opretholdt herved, skønt han på tidspunktet for vedtagelsen af disse retsakter ikke kunne anses for at være involveret i alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Den Demokratiske Republik Congo.

45 For det første har sagsøgeren foreholdt Rådet, at det har opretholdt opførelsen af hans navn på de omtvistede lister på grund af tidligere forhold og som følge af funktioner, som han ikke længere varetog på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede retsakter, i strid med opførelseskriteriet, der er affattet i nutid.

46 I denne henseende har sagsøgeren gjort gældende, at han, efter at han i 2017 forlod LNI i PKN, ikke længere varetager nogen funktion som øverstbefalende i PNC, og at han siden december 2019 ikke længere er øverstbefalende i UPIHP. Han har understreget, at selv om han har bevaret sin rang af general, bestrider han imidlertid ikke længere nogen særlig offentlig stilling.

47 For det andet har sagsøgeren bestridt de oplysninger, som Rådet har lagt til grund, og som henviser til hans funktion som formand for det congolesiske bokseforbund, for så vidt som en sådan funktion, som han varetager som privatperson, ikke gør det muligt at antage, at han fortsat er involveret i handlinger, der begrunder opretholdelsen af restriktive foranstaltninger over for ham. Navnlig har sagsøgeren på grund af ophavsmandens partiskhed bestridt relevansen og bevisværdien af en artikel dateret den 8. oktober 2020, der blev offentliggjort på webstedet »desc-wondo.org«, og hvoraf det fremgår, at han fortsat har politisk indflydelse som følge af denne funktion.

48 Rådet har gjort gældende, at de formål, der forfølges med de restriktive foranstaltninger, og som bl.a. omfatter støtte til retsstatsprincippet og menneskerettighederne, ikke var nået på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede retsakter, navnlig på grund af den omstændighed, at PNC-betjente fortsatte med at gøre sig skyldige i alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i løbet af den periode, hvor den omhandlede fornyede gennemgang blev foretaget. Rådet har desuden gjort gældende, at styret under den tidligere præsident kun blev ændret delvist i 2019 med udpegelsen af den nye præsident for Den Demokratiske Republik Congo, og at denne politiske situation fortsatte i 2020. Rådet har endvidere anført, at sagsøgeren ikke har fremlagt beviser eller indicier, der godtgør, at han har taget afstand fra det tidligere styre. Rådet er således af den opfattelse, at eftersom den politiske og sikkerhedsmæssige kontekst i Den Demokratiske Republik Congo ikke havde ændret sig tilstrækkeligt radikalt på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede retsakter, var det relevant at støtte sig på sagsøgerens nuværende stilling med henblik på at vurdere, om de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, fortsat forelå, og om det var nødvendigt at opretholde dem med henblik på at nå de hermed forfulgte mål.

49 Rådet har i denne forbindelse anført, at selv om sagsøgeren ophørte med at varetage sine funktioner som øverstbefalende for UPIHP fra december 2019, efter at han var blevet suspenderet som følge af hans involvering i voldshandlinger mod og overgreb på en advokat, har han bevaret sin rang af general og er fortsat aktiv i offentligheden i Den Demokratiske Republik Congo, navnlig på grund af hans nye funktion som formand for det congolesiske bokseforbund, der er yderst politiseret, og som gør det muligt for ham at bevare et tæt bånd til de politiske aktører, der står i spidsen for landet.

50 Rådet har knyttet disse konstateringer til den omstændighed, at sagsøgeren på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede retsakter først i december 2019, dvs. knap et år før denne vedtagelse, var ophørt med at varetage sine funktioner som øverstbefalende for UPIHP, og at han i øvrigt i september 2016 var involveret i handlinger, der udgjorde alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, og i de handlinger, der efterfølgende blev begået af PNC, samt i voldshandlinger i december 2019. Rådet er således af den opfattelse, at det med rette kunne konkludere, at det var nødvendigt at opretholde de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren med henblik på at nå de med disse foranstaltninger forfulgte mål, og at det rådede over samstemmende og pålidelige beviser, som gjorde det muligt for denne institution at drage de ajourførte konklusioner, der er indeholdt i de anfægtede retsakter, over for sagsøgeren.

51 Indledningsvis skal det bemærkes, at det fremgår af retspraksis, at den effektive domstolsprøvelse, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, bl.a. indebærer, at Unionens retsinstanser skal sikre sig, at den afgørelse, hvorved restriktive foranstaltninger er blevet vedtaget eller opretholdt, og hvis rækkevidde er individuel for den berørte person eller enhed, er baseret på et tilstrækkeligt solidt faktuelt grundlag. Dette indebærer en vurdering af de faktiske omstændigheder, der indgår i begrundelsen for nævnte

afgørelse, og domstolsprøvelsen skal således ikke begrænses til en vurdering af sandsynligheden af den anførte begrundelse, men skal indebære en stillingtagen til, om der er belæg for disse grunde, eller i det mindste én af dem, som i sig selv er anset for at kunne begrunde nævnte afgørelse (dom af 18.7.2013, Kommissionen m.fl. mod Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P og C-595/10 P, EU:C:2013:518, præmis 119).

52 I tilfælde, hvor den begrundelse, der foreholdes den berørte person, bestrides, er det Rådet, som skal godtgøre, at der foreligger et grundlag herfor, og ikke den nævnte person, som skal føre bevis for, at begrundelsen savner et grundlag (jf. i denne retning dom af 18.7.2013, Kommissionen m.fl. mod Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P og C-595/10 P, EU:C:2013:518, præmis 121, og af 28.11.2013, Rådet mod Fulmen og Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, præmis 66).

53 Det er ikke et krav med henblik herpå, at Rådet fremlægger samtlige oplysninger og beviser vedrørende begrundelsen i den retsakt, der påstås annulleret, for Unionens retsinstanser. Det er imidlertid vigtigt, at de fremlagte oplysninger eller beviser understøtter den begrundelse, som er foreholdt den berørte person (jf. i denne retning dom af 18.7.2013, Kommissionen m.fl. mod Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P og C-595/10 P, EU:C:2013:518, præmis 122, og af 28.11.2013, Rådet mod Fulmen og Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, præmis 67).

54 Vurderingen af, om det faktuelle grundlag, som Rådet har lagt til grund, er tilstrækkeligt solidt, skal foretages ved at undersøge beviserne og oplysningerne, ikke isoleret betragtet, men i den sammenhæng, hvori de indgår. Rådet løfter således sin bevisbyrde, såfremt det for Unionens retsinstanser fremlægger en række tilstrækkeligt konkrete, præcise og samstemmende indicier, som gør det muligt at fastslå, at der er en tilstrækkelig tilknytning mellem den enhed, som er undergivet en foranstaltning i form af indefrysning af midler, og regimet eller i almindelighed de forhold, der bekæmpes (jf. dom af 20.7.2017, Badica og Kardiam mod Rådet, T-619/15, EU:T:2017:532, præmis 99 og den deri nævnte retspraksis).

55 Det skal i øvrigt bemærkes, at restriktive foranstaltninger er præventive og pr. definition midlertidige, idet deres gyldighed altid forudsætter, at de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for deres vedtagelse, fortsat eksisterer, og at det er nødvendigt at opretholde dem for at realisere målet med dem. Det påhviler således Rådet i forbindelse med den periodiske fornyede gennemgang af disse restriktive foranstaltninger at foretage en opdateret vurdering af situationen og at udarbejde en status over virkningerne af sådanne foranstaltninger med henblik på at afgøre, om de har gjort det muligt at nå de mål, der forfølges med den oprindelige opførelse af navnene på de berørte personer og enheder på den omtvistede liste, og om der stadig kan drages den samme konklusion vedrørende de nævnte personer og enheder (dom af 12.2.2020, Amisi Kumba mod Rådet, T-163/18, EU:T:2020:57, præmis 58 og 59).

56 Det var i denne sammenhæng, at Retten fastslog, at Rådet kan beslutte at opretholde navnene på personer på de omtvistede lister ved at bevare begrundelser, der vedrører tidligere faktiske omstændigheder, og som er blevet lagt til grund i tidligere afgørelser vedrørende disse personer, uden at de pågældende personer har gjort sig skyldige i nye krænkelser af menneskerettighederne i perioden forud for den fornyede gennemgang, forudsat at denne opretholdelse fortsat er begrundet, henset til samtlige relevante omstændigheder, og navnlig henset til den omstændighed, at de mål, der forfølges med de restriktive foranstaltninger, ikke er nået (jf. i denne retning dom af 12.2.2020, Amisi Kumba mod Rådet, T-163/18, EU:T:2020:57, præmis 82 -84 og den deri nævnte retspraksis).

57 I den foreliggende sag fremgår det af tredje og fjerde betragtning til afgørelse 2016/2231, at de omhandlede restriktive foranstaltninger over for visse kategorier af personer, og navnlig over for dem, der er involveret i alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, bl.a. havde til formål at gøre det muligt at stabilisere situationen i Den Demokratiske Republik Congo ved at tilskynde regeringen til at skabe et gunstigt klima for den demokratiske dialog, til at sikre overholdelse af menneskerettighederne og retsstatsprincippet og til at bringe enhver instrumentalisering af retsvæsenet til ophør med henblik på at stille ophavsmændene til grove krænkelser af disse rettigheder for et uafhængigt retsvæsen (jf. præmis 6-11 ovenfor). Med henblik herpå havde de til formål at lægge pres på de personer, der blev holdt ansvarlige for den ustabile sikkerhedssituation i Den Demokratiske Republik Congo.

58 Sagsøgerens navn blev således opført på de omtvistede lister ved afgørelse 2016/2231 og ved forordning 2016/2230 i det væsentlige med den begrundelse, at han varetog funktionen som øverstbefalende for LNI, som er en enhed i PNC, der var involveret i overdreven brug af magt og voldelig undertrykkelse af demonstrationer, der blev afholdt i Kinshasa i september 2016. I denne henseende har Retten i dom af 12. februar 2020, Ilunga Luyoyo mod Rådet (T-166/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:50, præmis 87-136), og af 3. februar 2021, Ilunga Luyoyo mod Rådet (T-124/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:63, præmis 96-144), allerede fastslået, at disse grunde var godtgjort for så vidt angår henholdsvis den første og den anden forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på de omtvistede lister.

59 Med vedtagelsen af afgørelse 2019/2109 og gennemførelsesforordning 2019/2101 – som udgjorde den tredje forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på de omtvistede lister – tilføjede Rådet desuden til begrundelsen for denne opførelse en angivelse om, at sagsøgeren, der siden juli 2017 havde været øverstbefalende for PNC-enheden UPIHP, havde ansvaret for de krænkelser af menneskerettighederne, som blev begået af PNC i Den Demokratiske Republik Congo. I søgsmålet vedrørende disse retsakter fastslog Retten, at Rådet i tilstrækkelig grad havde godtgjort en forbindelse mellem sagsøgeren og disse krænkelser (jf. i denne retning dom af 15.9.2021, Ilunga Luyoyo mod Rådet, T-101/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:575, præmis 156-160).

60 I de anfægtede retsakter, hvis ordlyd er gengivet i præmis 36 ovenfor, fortsatte Rådet med at henvise til de faktiske omstændigheder, der er beskrevet i præmis 58 og 59 ovenfor, og som vedrører sagsøgerens involvering i krænkelser af menneskerettighederne i forbindelse med hans funktion som øverstbefalende, først for LNI indtil 2017 og derefter for UPIHP. Rådet ajourførte imidlertid den begrundelse, som sagsøgeren blev foreholdt, ved dels at præcisere, at han havde været øverstbefalende for UPIHP indtil december 2019, dels at tilføje, at han havde bevaret sin rang af general og fortsat var aktiv i offentligheden i Den Demokratiske Republik Congo.

61 Sagsøgeren har bestridt grundlaget for den opretholdelse af de omhandlede restriktive foranstaltninger over for ham, som blev besluttet i de anfægtede retsakter, eftersom han på tidspunktet for vedtagelsen af disse retsakter ikke længere varetog nogen funktion i PNC, og eftersom hans nye funktion som formand for det congolesiske bokseforbund i det væsentlige ikke gjorde det muligt i tilstrækkeligt omfang at godtgøre, at der var en forbindelse mellem ham og sikkerhedssituationen i Den Demokratiske Republik Congo. Det skal derfor efterprøves, om Rådet i overensstemmelse med den retspraksis, hvortil der er blevet henvist i præmis 55 og 56 ovenfor, efter sin ajourførte vurdering af situationen i forbindelse med den fornyede gennemgang af de omhandlede restriktive foranstaltninger kunne fortsætte med at henvise til tidligere faktiske omstændigheder, der allerede var blevet lagt til grund i de tidligere afgørelser vedrørende sagsøgeren, med henblik på at begrunde opretholdelsen af de restriktive foranstaltninger over for ham.

62 Hvad i denne henseende for det første angår den sikkerhedsmæssige situation i Den Demokratiske Republik Congo på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede retsakter skal det fastslås, at Rådet rådede over en række oplysninger hidrørende fra forskellige kilder, af hvilke det fremgik, at der på trods af afholdelsen af præsidentvalget den 30. december 2018 fortsat forelå en foruroligende situation med hensyn til iagttagelsen af retsstatsprincippet og menneskerettighederne i Den Demokratiske Republik Congo. Konstateringen af en stigning i krænkelserne af menneskerettighederne i løbet af den omhandlede periode for fornyet gennemgang, og navnlig de overgreb på demokratiet, som blev begået af PNC-betjente, støttes således af de oplysninger, som Rådet fremsendte til sagsøgeren som bilag til sin skrivelse af 30. oktober 2020, navnlig af tre notater fra De Forenede Nationers fælles kontor for menneskerettigheder (UNJHRO) om de væsentligste tendenser i menneskerettighedskrænkelserne mellem januar og juni 2020 samt i juli og august 2020.

63 Rådet rådede således over tilstrækkelige oplysninger til at lægge til grund, at betingelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788 og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1183/2005 var opfyldt.

64 Hvad for det andet angår sagsøgerens individuelle situation på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede retsakter er det for det første ubestridt mellem parterne, at sagsøgeren ikke længere varetog nogen funktion i PNC efter december 2019. Rådet var i øvrigt allerede i besiddelse af denne oplysning på det tidspunkt, hvor det foretog en fornyet gennemgang af de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren. Dette fremgår af den skrivelse, som Rådet tilstillede sagsøgeren den 30. oktober 2020, og hvori det underrettede ham om sin hensigt om at tage hensyn til denne oplysning i forbindelse med ajourføringen af den begrundelse, som blev foreholdt ham.

65 Under disse omstændigheder skal der for det andet foretages en prøvelse af begrundelsen for de anfægtede retsakter, hvorefter opretholdelsen af sagsøgerens navn på de omtvistede lister fortsat var begrundet på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede retsakter med den begrundelse, at sagsøgeren på trods af hans involvering i forskellige krænkelser af menneskerettigheder mellem september 2016 og december 2019 havde bevaret sin rang af general og varetog nye funktioner som formand for det congolesiske bokseforbund, der gjorde det muligt for ham at have indflydelse på politisk niveau.

66 I denne henseende skal det for det første fastslås, at Rådet ikke har påberåbt sig forhold, der kan godtgøre en forbindelse mellem krænkelser af menneskerettighederne og sagsøgeren efter december 2019, dvs. næsten et år før vedtagelsen af de anfægtede retsakter.

67 Det fremgår ganske vist af en artikel på webstedet »actualite.cd« af 18. december 2019, der har overskriften »[République démocratique du Congo]: pour avoir agressé un avocat à Lubumbashi, la police suspend le général Ilunga Luyoyo« ([Den Demokratiske Republik Congo]: Politiet suspenderer Ilunga Luyoyo for at have overfaldet en advokat i Lubumbashi), og som Rådet fremlagde som bilag til skrivelsen af 30. oktober 2020, at sagsøgeren havde været personligt involveret i overfaldet på en advokat. Det var imidlertid netop som en reaktion på disse faktiske omstændigheder, at sagsøgeren blev frataget sin stilling i PNC. Det fremgår endvidere af denne artikel, at det omhandlede overfald fandt sted efter et sammenstød mellem sagsøgeren og en person, som i øvrigt udøver advokatvirksomhed, af grunde henhørende under privatsfæren, og ikke specifikt på grund af denne stilling. Desuden fremgår det ikke af Rådets sagsakter, ligesom det heller ikke er blevet gjort gældende af Rådet, at sagsøgeren på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede retsakter, som fandt sted næsten et år efter de nævnte faktiske omstændigheder,

var blevet genindsat i sine tidligere funktioner i PNC eller i enhver anden funktion i tilknytning til sikkerhedssituationen i Den Demokratiske Republik Congo, eller at han i øvrigt kunne være blevet det.

68 For det andet gør den omstændighed, at sagsøgeren efter sin udtræden af tjenesten i PNC i december 2019 har bevaret sin rang af general, det ikke i sig selv muligt at lægge til grund, at han var i stand til at have nogen som helst indflydelse på sikkerhedsstyrkerne i Den Demokratiske Republik Congo. Det er i øvrigt ikke det, som er blevet gjort gældende af Rådet, der blot har konstateret, at sagsøgeren havde bevaret sin rang af general, mens sidstnævnte i stævningen udtrykkeligt har gjort gældende, at han »ikke længere har nogen særlige beføjelser«.

69 Hvad for det tredje angår sagsøgerens funktioner som formand for det congolesiske bokseforbund har Rådet støttet sig på tre artikler, nemlig en artikel på webstedet »Matininfos.net« af 9. september 2020 med overskriften »Boxe: Ilunga Makabu défendra sa ceinture WBC en novembre à Kinshasa« (Boksning: Ilunga Makabu forsvarer sit WBC-bælte i Kinshasa til november), en artikel på webstedet »Scoop.rdc« af 5. februar 2020 med overskriften »Sacré champion du monde de boxe »WBC« golden: Junior Makabu Ilunga reçu par Fatshi!« (Kåret som bokseverdensmester i WBC golden: Junior Makabu Ilunga modtaget af Fatshi!) og en artikel af 8. oktober 2020, der blev offentliggjort på webstedet »desc-wondo.org«, og som havde overskriften »L'Union européenne doit prolonger les sanctions contre les anciens collaborateurs de Joseph Kabila« (Den Europæiske Union skal forlænge sanktionerne mod Joseph Kabilas tidligere samarbejdspartnere) (herefter »artiklen af 8. oktober 2020«).

70 Det er korrekt, at det i artiklen af 8. oktober 2020 er angivet, at sagsøgeren »fortsat bestrider en yderst politiseret funktion«.

71 Uanset dens pålidelighed, som sagsøgeren har bestridt som følge af ophavsmandens påståede partiskhed, indeholder artiklen af 8. oktober 2020 imidlertid ingen konkrete oplysninger, der kan underbygge den indflydelse, som en formand for det nationale bokseforbund i Den Demokratiske Republik Congo kunne have på et sikkerhedspolitisk plan.

72 Desuden bemærkes, at det i de to øvrige artikler, hvortil der er blevet henvist i præmis 69 ovenfor, er angivet, at sagsøgeren i løbet af den omhandlede periode for fornyet gennemgang har været i kontakt med den politiske magt i Den Demokratiske Republik Congo inden for rammerne af sine funktioner som formand for det congolesiske bokseforbund i forbindelse med præsidenten for republikkens æresmodtagelse af en ung professionel congolesisk bokser, der var blevet verdensmester, og i forbindelse med en anmodning om økonomisk støtte, som denne bokser havde fremsat over for sports- og fritidsministeriet med henblik på at støtte sin sportsaktivitet.

73 Det fremgår imidlertid ikke af disse faktiske omstændigheder, at sagsøgeren skulle have overskredet rammerne for den normale udøvelse af funktionerne for en formand for et nationalt sportsforbund, idet disse funktioner bl.a. kan omfatte støtte til professionelle i denne sektor gennem aktiviteter til støtte for ansøgninger om tilskud fra det ministerium, der specifikt er ansvarligt for denne sektor, og til ledsagelse i forbindelse med offentlige æresbegivenheder.

74 De artikler, der er beskrevet i præmis 72 ovenfor, gør det følgelig ikke muligt at bekræfte den i artiklen af 8. oktober 2020 indeholdte oplysning, hvorefter sagsøgeren udøver »yderst politiserede« funktioner i sin egenskab af formand for det congolesiske bokseforbund.

75 Det følger af det ovenstående, at sagsøgeren for det første ikke længere varetog funktioner i tilknytning til PNC i en betydelig periode på næsten et år inden vedtagelsen af de anfægtede retsakter, og at Rådet for det andet ikke i tilstrækkelig grad har godtgjort, at sagsøgeren var i stand til at udøve indflydelse på Den Demokratiske Republiks sikkerhedspolitik.

76 På denne baggrund gør de omstændigheder, der er lagt til grund i de anfægtede retsakter, og hvorefter sagsøgeren har bevaret sin rang af general og fortsat er aktiv i offentligheden, det ikke muligt at konkludere, at det fortsat var begrundet at opretholde de restriktive foranstaltninger over for ham med henblik på at nå de mål, der forfølges med disse foranstaltninger, dvs. navnlig at støtte forbedringen af menneskerettighedssituationen i denne stat.

77 Hvad endelig angår Rådets mulighed for at påberåbe sig den omstændighed, at sagsøgeren ikke har taget stilling med henblik på at tage afstand fra det tidligere siddende styre i Den Demokratiske Republik Congo, skal det bemærkes, at Rådet under visse omstændigheder, der er særegne for hver enkelt situation, kan anse den berørte persons manglende afstandtagen til det siddende styre for et forhold, som skal tages i betragtning med henblik på at støtte opretholdelsen af restriktive foranstaltninger over for den pågældende.

78 I den foreliggende sag fremgår det imidlertid af det ovenstående, at sagsøgeren i et betydeligt tidsrum på næsten et år inden vedtagelsen af de anfægtede retsakter ikke længere varetog de forskellige funktioner, som havde begrundet den oprindelige opførelse af hans navn på de omtvistede lister samt de successive forlængelser af denne opførelse. Det fremgår ligeledes, at Rådet rettidigt blev underrettet om denne udtræden af tjenesten. På trods af disse omstændigheder har Rådet ikke fremlagt oplysninger, som er tilstrækkelige til at fastslå, at der efter afslutningen af den omhandlede periode for fornyet gennemgang stadig bestod en tilstrækkelig forbindelse mellem sagsøgeren og den sikkerhedssituation, som medførte krænkelserne af menneskerettighederne i Den Demokratiske Republik Congo. På denne baggrund kan Rådet med henblik på at støtte opretholdelsen af de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren ikke gyldigt støtte sig på den omstændighed, at han ikke har taget stilling ved at tage afstand fra det styre, der tidligere havde magten i Den Demokratiske Republik Congo. Under de særlige omstændigheder i den foreliggende sag er et sådant argument derfor ikke tilstrækkeligt til at begrunde de anfægtede retsakter.

79 Rådet har over for sagsøgerens indsigelser derfor ikke været i stand til at godtgøre, at det var begrundet at opretholde de omhandlede restriktive foranstaltninger over for ham.

80 Det følger heraf, at Rådet anlagde et urigtigt skøn, da det i de anfægtede retsakter konkluderede, at opførelsen af sagsøgerens navn på de omtvistede lister fortsat var begrundet, idet han var involveret i planlægning, ledelse eller udførelse af handlinger, der udgjorde alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Den Demokratiske Republik Congo.

81 Det andet anbringendes andet led skal derfor tages til følge, uden at det er fornødent at tage stilling til sagsøgerens øvrige argumenter og dette anbringendes første led.

82 Henset til det ovenstående skal de anfægtede retsakter annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, uden at det er fornødent at behandle sidstnævntes første anbringende.

De tidsmæssige virkninger af den delvise annullation af afgørelse 2020/2033

83 Hvad angår den subsidiære påstand, som Rådet har nedlagt i sit svarskrift, og hvormed der anmodes om, at virkningerne af afgørelse 2020/2033 opretholdes, indtil den delvise annullation af gennemførelsesforordning 2020/2021 får virkning i forhold til sagsøgeren, skal det bemærkes, at Rådet med denne afgørelse og fra den 12. december 2020 og indtil den 12. december 2021 opretholdt sagsøgerens navn på den i bilag II til afgørelse 2010/788 indeholdte liste over personer, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

84 Ved Rådets afgørelse (FUSP) 2021/2181 af 9. december 2021 om ændring af afgørelse 2010/788 (EUT 2021, L 443, s. 75) ajourførte Rådet den i bilag II til afgørelse 2010/788 indeholdte liste over de personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, idet sagsøgerens navn blev opretholdt herpå frem til den 12. december 2022.

85 Det forholder sig derfor således, at selv om annullationen af afgørelse 2020/2033, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, indebærer annullation af opførelsen af hans navn på listen i bilag II til afgørelse 2010/788 for perioden fra den 12. december 2020 til den 12. december 2021, kan en sådan annullation derimod ikke rejse tvivl om lovligheden af denne opførelse for den efterfølgende periode, eftersom afgørelse 2021/2181 ikke er berørt af nærværende søgsmål.

86 Eftersom sagsøgeren på nuværende tidspunkt er omfattet af nye restriktive foranstaltninger, er Rådets subsidiære påstand vedrørende de tidsmæssige virkninger af den delvise annullation af afgørelse 2020/2033 – hvilken påstand er gengivet i præmis 83 ovenfor – følgelig blevet uden genstand.

Sagsomkostninger

87 Ifølge Rettens procesreglements artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Rådet har tabt sagen, bør det pålægges det at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Syvende Afdeling):

1) **Rådets afgørelse (FUSP) 2020/2033 af 10. december 2020 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/2021 af 10. december 2020 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo, annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører Ferdinand Ilunga Luyoyo.**

2) **Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.**

da Silva Passos Reine Truchot

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. april 2022.

Underskrifter